

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Tomáše Herce v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 7. 2024, č. j. 10.04-000029/24-0002, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2025, č. j. 5 A 74/2024-53,

t a k t o :

- I. Žádost žalobkyně ze dne 13. 8. 2025 o další prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi **s e z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobkyni **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně („stěžovatelka“) rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2025, č. j. 5 A 74/2024-53, kterým byla zamítnuta její žaloba proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalované.

[2] Výrokem II usnesení ze dne 11. 6. 2025, č. j. 9 As 83/2025-5, Nejvyšší správní soud stěžovatelku vyzval k tomu, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení buďto předložila plnou moc udělenou jí advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo ve stejné lhůtě prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[3] Stěžovatelka následně navrhla prodloužení této lhůty, neboť požádala Českou advokátní komoru („ČAK“) o určení advokáta v této věci. Usnesením ze dne 2. 7. 2025, č. j. 9 As 83/2025-18, NSS návrhu stěžovatelky vyhověl a lhůtu prodloužil do uplynutí jednoho týdne následujícího po nabytí právní moci rozhodnutí ČAK o žádosti stěžovatelky o právní službu.

[4] V podání ze dne 13. 8. 2025 stěžovatelka NSS sdělila, že ČAK její žádosti nevyhověla. Uvedla, že si ČAK nastavila podmínky pro určení advokáta za úplatu bez výslovné zákonné

úpravy. Rozhodnutí ČAK proto považuje za nicotné, respektive za nezákonné, a podá proti němu správní žalobu. Za účelem ochrany svého práva na přístup k soudu dle čl. 36 odst. 1 Listiny a práva na právní pomoc v řízení před soudy dle čl. 37 odst. 2 Listiny proto požádala o další prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi. Současně doplnila svou původně blanketní kasační stížnost.

[5] Nejvyšší správní soud si vyžádal rozhodnutí předsedy ČAK ze dne 25. 7. 2025, č. j. 10.04-000078/25-0002, jímž byla zamítnuta žádost stěžovatelky o určení advokáta k poskytnutí právní služby za úplatu, a to včetně doručenky, z níž vyplývá, že toto rozhodnutí bylo stěžovatelce doručeno (a tedy nabylo právní moci) dne 6. 8. 2025. Z toho plyne, že stěžovatelka žádost o další prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi podala v poslední den již jednou prodloužené lhůty.

[6] V souladu s § 40 odst. 5 věty třetí s. ř. s. může předseda senátu prodloužit lhůtu k provedení úkonu určenou soudem, a to za obdobných podmínek, za jakých se promíjí zmeškání lhůty, tedy na žádost a z vážných omluvitelných důvodů.

[7] Nejvyšší správní soud v minulosti již stěžovatelce mnohokrát vysvětlil, že podání správní žaloby proti rozhodnutí ČAK o neurčení advokáta není důvodem pro prodloužení lhůty k předložení plné moci či pro přerušování řízení o kasační stížnosti (viz např. usnesení NSS ze dne 9. 1. 2025, č. j. 9 As 208/2024-35, body 8 až 13, ze dne 2. 4. 2025, č. j. 22 As 5/2025-38, body 8 až 12, či ze dne 25. 7. 2025, č. j. 10 As 110/2025-24, body 5 až 11). Tento závěr aproboval i Ústavní soud (viz např. usnesení Ústavního soudu ze dne 13. 12. 2022, sp. zn. I.ÚS 2309/22, bod V.4, či ze dne 5. 12. 2023, sp. zn. III.ÚS 2130/23, bod 9). Devátý senát neshledal žádný důvod, pro který by bylo nutné se v projednávané věci od své dosavadní praxe odchýlit.

[8] Podmínku povinného zastoupení lze splnit i způsobem, který nevyžaduje, aby bylo rozhodnuto o správní žalobě stěžovatelky. Řízení před městským soudem stěžovatelce nebrání v tom, aby se v tomto řízení nechala zastoupit jiným advokátem (srov. usnesení NSS ze dne 28. 8. 2024, č. j. 6 As 137/2024-33, bod 8). Stěžovatelka měla dostatečný čas k tomu, aby se pokusila advokáta zajistit, a to zejména v rámci mimořádně dlouhé lhůty pro předložení plné moci. Ta v důsledku jejího prodloužení usnesením č. j. 9 As 83/2025-5 trvala od 16. 6. 2025 až do 13. 8. 2025, tedy bezmála dva měsíce. Je obecně známo, že počet advokátů v České republice je tak vysoký, že v každém větším městě jich lze oslovit minimálně desítky. Stěžovatelka zároveň netvrdila žádné mimořádné okolnosti, které by jí v hledání a nalezení právního zastoupení bránily, či jí tuto snahu neúměrně ztěžovaly.

[9] Nejvyššímu správnímu soudu je z úřední činnosti známo, že stěžovatelka vede desítky různých soudních řízení, a jsou jí proto nepochybně známy podmínky, za kterých se lze na soudy obracet, jelikož o nich byla opakovaně poučena. Z jiných řízení je nadto zřejmé, že si stěžovatelka dokáže zajistit potřebné právní zastoupení sama, aniž by se musela domáhat pomoci ČAK. Po stěžovatelce tak lze spravedlivě požadovat, aby vyvinula větší úsilí pro splnění podmínek řízení, a to i s ohledem na množství sporů, které vede či vedla (viz např. usnesení NSS č. j. 9 As 208/2024-35, bod 11, a č. j. 10 As 110/2025-24, bod 8; viz rovněž usnesení Ústavního soudu sp. zn. III.ÚS 2130/23, bod 8).

pokračování

[10] Šlo-li by opravdu stěžovatelce o to, aby NSS alespoň jednou věcně posoudil správnost názoru zastávaného ČAK a městským soudem – dle něhož je stěžovatelka jakožto žadatelka o určení advokáta za úplatu povinna doložit, že ji odmítli nejmeně dva oslovení advokáti – při vyvinutí dostatečného úsilí by alespoň jednoho advokáta ochotného ji za úplatu zastupovat nalezla (usnesení NSS č. j. 10 As 110/2025-24, bod 10). Vyhověli-li by NSS stěžovatelčině návrhu, pouze by tím zvětšoval prostor pro další zacyklení navázaných soudních sporů s obdobným předmětem bez reálného hmotněprávního nároku. To by ve svém důsledku vedlo k neopodstatněnému prodlužování soudních řízení (usnesení NSS č. j. 9 As 208/2024-35, bod 12, či usnesení č. j. 10 As 110/2025-24, bod 10).

[11] Ze všech výše uvedených důvodů proto NSS žádost stěžovatelky o další prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi zamítl (výrok I).

[12] Nad rámec výše uvedeného devátý senát dodává, že s ohledem na počet řízení, které stěžovatelka před NSS vede, přestože nadále nevyvíjí dostatečné úsilí pro splnění podmínek řízení, již v budoucnu nebude lhůtu k předložení plné moci advokátovi prodlužovat (srov. obdobně usnesení NSS ze dne 29. 7. 2025, č. j. 9 As 84/2025-19, body 4 až 7, či ze dne 13. 8. 2025, č. j. 10 As 145/2025-25, bod 4).

[13] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. *stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*

[14] V projednávané věci stěžovatelka ani přes výzvu soudu nepřikročila k odstranění uvedeného nedostatku podmínky řízení dle § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože byla o následcích takového jednání opakovaně poučena. Vzhledem k tomu, že pro tento nedostatek nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat, Nejvyšší správní soud v souladu s § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 105 odst. 2 za použití § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl (výrok II). Vzhledem k opakovaným poučením, kterých se stěžovatelce dostalo, NSS v odmítnutí kasační stížnosti pro neodstraněný nedostatek podmínky řízení nespatřuje odeprání práva na přístup k soudu či práva na právní pomoc.

[15] O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta (výrok III).

[16] Nejvyšší správní soud zároveň rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč stěžovatelce podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Dle odst. 5 téhož ustanovení takto soud postupuje i v řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé. Zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč tak bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vrácen k rukám stěžovatelky, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (výrok IV).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. srpna 2025

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu